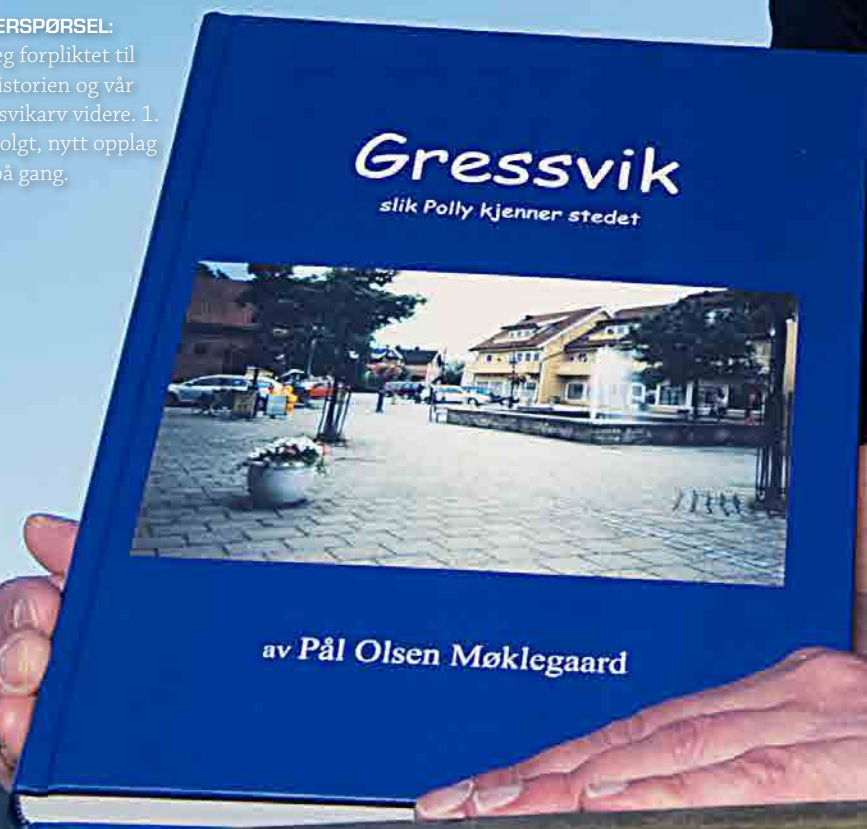

BEIN A PÅ BAKKEN:

GIF supporter, Pappa,
samfunnsfaglærer på
Hurrød skole - og nå
suksessforfatter.

STOR ETTERSØRSEL:

Pål føler seg forpliktet til
å gi lokalhistorien og vår
felles Gressvikarv videre. 1.
opplag utsolgt, nytt opplag
heldigvis på gang.

NÅR PÅL OLSEN «POLLY» MØKLEGAARD PRESENTERTE BOKA «GRESSVIK – SLIK POLLY KJENNER STEDET» BLE OVER TUSEN BØKER REVET BORT PÅ KORT TID. NÅ ER HELDIGVIS 2. OPPLAG PÅ GANG!

TEKST: FRODE HOLSTAD HANSEN. FOTO: TERJE JENSEN.

Første opplag av «Gressvik – slik Polly kjenner stedet» er revet vekk, ligger nå på natt- eller stuebord i over tusen hjem på Gressvik. Nytt opplag er underveis, og både regnskapsfører og Gressvikingen fikk på et treff forhåndsbestilt tre signerte eksemplarer hver når nytt opplag kommer. Nå fleiper kona litt med han Pål – og kaller kællen og lærer'n på Hurrød skole suksessforfatter.

– Det kommer et nytt opplag til høsten, sier Pål.

SUKSESSFORFATTEREN PÅL

Fortell, Pål - hva skjedde egentlig?

– Jeg opplevde at elevene på Hurrød var veldig lite kjent på hjemstedet sitt. Mange visste for eksempel ikke hvor Julius Jacobsens vei eller Bure var hen. Da bestemte jeg meg for å lage et hefte om Gressvik til dem. Vi brukte heftet en del på skolen, og etter hvert fikk jeg vite at også en del foreldre også synes at heftet var nyttig. Selv synes jeg det var moro å snakke med eldre mennesker, og lære mer. Det var også spennende å rote i gamle papirer og arkiver på jakt etter historien. Innimellom tenkte jeg at dette skulle gis ut som bok, men jeg la det til siden igjen, for slikt som layout og korrekturlesing er ikke på langt nær så morsomt, synes jeg. Så begynte jeg å tenke på de som hadde gitt meg sine historier og lånt meg bilder, og følte at jeg kanskje hadde en forpliktelse til å gi dette videre.

Hva gjorde du med den følelsen? - Jeg kontaktet trykkeriet og forhørte meg om hva det ville koste å få kopiert hundre hefter med spiralrygg. Jeg synes det virket dyrt, og meldte på facebook at det nok ikke ble noe av utgivelsen. Da eksploderte det i meldinger om at folk var interessert i det jeg hadde skrevet. Underveis bestemte jeg meg for å koste på boka så den fikk sydd rygg og stive permer. Det endte til slutt med at jeg bestilte 1100 bøker fra trykkeriet.

Hvordan gikk selve salget, da?

– Jeg fikk vel egentlig ikke summet meg før nesten alle var solgt. De få jeg har igjen går til folk som har bidratt til boka, samt at nasjonalbiblioteket skal ha noen eksemplarer, og så må jeg jo ha noen selv.

Hvordan oppleves alt dette?

– Det hele føles uvirkelig, men jeg synes det er fantastisk at interessen for lokalhistorie er så stor på Gressvik. Det er ordentlig moro, forteller Pål.

LOKALSAMFUNNET OG STORSAMFUNNET

Hvilken misjon tror du som samfunnsfaglærer denne boka kan ha?

– Foruten at lokalhistorien bringes videre til nye mennesker har jeg en visjon om at boka kan knytte oss Gressvikfolk enda tettere sammen. At vi styrker vår identitet på tvers av alder og interesser, at innflyttere lettere glir inn i vår felles Gressvikarv og blir integrert lettere. Ikke minst håper jeg boka kan bidra til stolthet over å være fra Gressvik. Ikke en stolthet av å være bedre enn andre, men en stolthet av å være like gode som andre. En slik stolthet skaper trygghet på egen kultur og raushet for andres. Dette ble veldig svulstig, men jeg er veldig opptatt av at alle som bor på Gressvik, eller har bodd her, er Gressvikfolk. Videre er det viktig at Gressvikfolk er en del av verden.

PAPPAROLLEN I GRESSVIK IF

Pål har to barn i aktivitet i Gressvik IF, Fotball og Håndball - og pappa er stadig å se i GIF miljøet.

– Jeg har egentlig for mange jern i ilden for å være ærlig. Skulle gjerne hatt tid til å bidra mer, men jeg prøver å få med meg alle kamper og litt av treningene. I tillegg har jeg sagt ja til å dømme noen kamper for 06-laget til sønnen min. Jeg har jo bestandig vært interessert i fotball, men føler litt på at jeg verken har kompetanse eller karriere å vise til i så måte, men pappadømming er så vidt jeg forstår godt nok et år til.

Apropos papparollen, Pål – hvordan opplever du at barn og unge blir møtt i GIF – hva bør klubben vektlegge når utøverne møter klubben?

– Jeg opplever at mine barn har blitt tatt godt i mot av ledere og trenere i klubben. All ære for det. Likevel ser jeg at det er mye de samme utfordringene som i skolen. Man blir aldri ferdig med å jobbe med relasjoner, og man ser det kanskje tydeligst spillerne i mellom. Alle er forskjellige, noen er forsiktede og andre er mer frampå, noen utmerker seg i tidlig alder, mens andre blomstrer senere. Alle har forskjellig bagasje når de kommer på trening og kamp, men jeg er sikker på at alle har som mål å gjøre så godt de kan.

Klubben prioriterer miljø, trivsel, det sosiale og aktivitet for alle, i tillegg til å legge forholdene til rette for opplevelsen av mestring for barn og unge - fremfor resultater. Kan du dele noen tanker om det?

– Det viktig å jobbe med hvordan barna sosialiserer med hverandre. Dette er man flinke til i GIF, men man blir som sagt aldri ferdig med det. Sportslig er det viktig å la alle få utvikle seg i sitt tempo. Oppbacking fra trenere og medspillere er viktig, og heller ikke det blir man ferdige med. Vi har sett mange eksempler på “late bloomers”; Jeg leste forleden om Kai Erik Herlovsen, som fortalte at hans blomstring begynte først i fjorten års alderen. Det er viktig å tenke på at alle som kommer til GIF kommer dit frivillig, fordi de synes det er moro. Mottoet, at alle skal trives i klubben, er innertier i så måte.

SUPPORTEREN PÅL

I Pål's årer renner blå/hvitt blod. Han har Gressvik IF dypt under huden og er GIF supporter på sin hals. Fortell, Gressvikingen er nysgjerrig;

– Jeg er opptatt av det som rører seg på mitt hjemsted, og GIF er en stor og viktig del av Gressvik. Mye av Gressvikfolks identitet er knyttet til hva som foregår på hjemstedet. Fra gutteårene kan jeg huske at vi hadde våre helter, og for meg var A-laget på Gressvik IF like viktige som Lorimer og Bremner i Leeds. Jeg tror det betyr noe at barn har forbilder i nærmiljøet, og ikke bare i utlandet. Jeg husker vi som litt store guttunger traff en av A-lagsgutta i butikken en gang. Det var en stor begivenhet da han nikket og sa hei til oss.

Hva finner du mest glede i når du opplever Gressvik IF?

– Når jeg nå ser at GIF prøver å få til noe når det gjelder å skape lokale samlingsplasser, så blir jeg oppriktig glad. For eksempel har den nye kiosken betydd mye, og supporterutstyr som GIF selger, er noe alle på Gressvik bør ha. I det minste en sticker på bilen. Vi ser også at tilskuertallet i Trondalen er på vei opp. Det er supert. Kanskje kunne A-laget hatt med seg noen av barna i aldersbestemte klasser som innløps gutter / -jenter på noen av hjemmekampene? Da ville vi få enda flere tilskuere, og mer liv og blest. Jeg går ikke til Trondalen for å se Barcelona-fotball. Det vet jeg jo på forhånd at jeg ikke får se. Jeg går for å preke med folk, og fordi det er elleve kæll på banen med hjerter som banker for hjemstedet og klubben. Elleve kæll som prøver å skape noe positivt sammen, og som drar i samme retning. Da spiller det ingen rolle for meg om det er sjette divisjon eller tippeliga.

Nytt i årets utgave av Gressvikingen er lokale kryssord. Det er Pål som har hjulpet Gressvik IF og laget disse. Tusen takk for både kloke ord, ny Gressvik bok, og bidrag med kryssord til Gressvikfolk. Gressvikingen ønsker all lykke med alt som kommer imot av muligheter og utfordringer til deg og dere, Pål m/familie!

▲ KNYTTER OSS GRESSVIK FOLK TETTERE SAMMEN: Her er Pål i gode samtaler om gamledager, med Cato Ruud, under vårmarkedet på Gressvik Torg.

▼ HJERTET BANKER FOR HJEMSTEDET: Pål så opp til A-lags gutta som guttunge, og er fortsatt stor GIF supporter. Beundringen er gjensidig når de møtes på Gressvik torg.

